

ærede Minister og hele Udvalget for den Velvillie, de have vist lige over for den Ændring, jeg stillede til 2den Behandling om Fideikommiskapitaler. Jeg er sikker paa, at jeg ikke alene paa egne, men ogsaa paa mange af mine Kollegers Vegne kan bringe denne Tak, fordi Ændringsforslaget har fundet Tilslutning, idet det jo spiller en temmelig betydelig Rolle for de Kommuner, hvori der er beliggende Stamhuse, Grevskaber og de forskellige større Gaarde, hvortil der hører Fideikommiskapitaler. Det var kun de faa Ord, jeg ønskede at udtale.

Byriel-Jensen: Naar den højtærede Minister og det samlede Udvalg ere enige om at foreslaa en Ændring, trænger en saadan Ændring ikke til nogen anbefaling fra menige Medlemmers Side, og naar jeg desuagtet vil lægge et godt Ord ind for Ændringsforslag Nr. 10, der gaar ud paa en Fordeling af Statstilskuddet til Kommunerne, der i større Grad end det oprindelige Forslag kommer de fattige Kommuner til gode, er det med den Tanke, at Sagen mulig kommer i Fællesudvalg, og jeg gerne allerede nu indtrængende vil anmode om, at man fastholder dette Punkt gennem Behandlingen. Det er ikke et Forslag, der vil være i Stand til i saa høj Grad, som det vilde være ønskeligt, at udjævne Misforholdet mellem velstillede og daarligt stillede Kommuner, men det gaar aldeles bestemt i den rigtige Retning. Det forekommer mig, at det maa være klart, at naar man skal undersøge, hvorledes de forskellige Kommuners Stilling er over for hverandre, maa man ikke blot spørge om Kommunernes Udgifter, men ogsaa om Beboernes økonomiske Stilling, økonomiske Bæreevne. I det private Liv vil Forholdet være dette, at den, der har store Udgifter, ogsaa har store Indtægter; naar Forretningen ellers er sund, men saaledes er Forholdet jo ikke for Kommunernes Vedkommende. Landets Love gælde jo ogsaa for de fattige Kommuner, og efter Landets Love skulle de nødvendige Udgifter til Fattigvæsenet, Alderdomsstøttelse og Skolevæsenet udredes af Kommunerne, og disse Udgifter trykke haardere paa de Kommuner, der have en fattig Befolkning, end paa dem, der have en velstaaende Befolkning. Derfor mener jeg, at en Fordelingsmaade, hvorved man tager Hensyn baade til Udgifterne og til Befolkningens Bæreevne, er langt mere retfærdig end den, hvorved man kun spørger om Udgifterne. Jeg er

enig i den Betragtning, at man ved Behandlingen af de samlede Skattelovforslag ikke bør gaa for langt bort fra de oprindelige Forslag, naar der er Fare for, at man ved store, gennemgribende Forandringer kunde lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagenes Gennemførelse, men jeg mener, at det nævnte Ændringsforslag er saa retfærdigt, at det er mig uforstaaeligt, at det skulde kunne lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagenes Gennemførelse. Jeg er ikke i Tvivl om, at dette Ændringsforslag vil komme de daarligt stillede Kommuner til gode i større Udstrækning, end hvis man beholdt det oprindelige Forslag. Man kan ganske vist ikke vide, hvorledes Amdsraadet vil fordele det Beløb, der var Tale om at fordele efter Skøn mellem Kommunerne, men det ved man, at naar dette Ændringsforslag vedtages, er det fastslaaet, at disse Kommuner kunne faa den Ret, som tilkommer dem.

Hvis dette Ændringsforslag gennemføres, som jeg haaber, skal man ikke sige bagefter, at det er en Gave til de fattige Kommuner, for naar et Lovforslag er ophøjet til Lov, er det ikke en Gave, men saa er det disse Kommuners Ret. Der findes netop i min Valgkreds adskillige saadanne daarligt stillede Kommuner; og derfor har jeg med særlig Interesse fulgt netop denne Sag. Det er jo ingen Hemmelighed, at det er det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk), der i første Række har kæmpet for at skaffe Oplysninger til Veje omkring fra Kommunerne ude i Landet, og han har ganske sikkert gjort et betydeligt Arbejde i saa Henseende. Jeg mener, han fortjener Tak, fordi han har kæmpet saa ihærdigt for at faa denne sunde Tanke til at sla igennem. Men jeg mener ogsaa, at de øvrige Medlemmer af Udvalget saavel som den ærede Minister fortjene Tak, fordi de ikke have været for fornemme til at lade sig overbevise.

Nu gælder det altsaa om, at man holder fast ved dette efter min Mening sunde Ændringsforslag under Sagens videre Gang.

Ravn: Naar jeg ser paa den ny § 32, er jeg enig med det ærede Medlem, som nu satte sig, i at sige Udvalget Tak for dette Forslags første Stykke om Fordelingen mellem By- og Amtskommuner og for, at man der har taget som Basis saavel Fattigunderstøttelse som Alderdomsunderstøttelse. Men ogsaa med Hensyn til Skole-